

L'esquilon

Charles Mouly
1919 - 2006

L'Esquilon
Revista trimestrala
d'informacion de l'Ostal
Del Patrimòni

Estampariá
CCOR
Plaça Fòch
12000 RODÈS
Tel/Fax : 05 65 68 18 75
Mail : contact@ccor.eu

Director de la publicacion
Paù Boni

Participacion a la redaccion
d'aquel numèro

Paù Boni
Elena d'Avairon
Iveta Balard
Louis Bianchi
Thierry Escrouzailles
Simone Fenayrou
Jacques Regourd
Serge Sales
Joris Heitz
Monica del Rei Visigòt
Alan Bosc de Fau
Jeròni Loubière

Mesa en pagina
Chantal Souyrès

ISBN 0290-7577

Prètz : 4 €
Prix : 4 €

Charles Mouly 3 - 20

La còsta de Pujòls 21 - 22

Istòrias vertadièras d'un còp èra 23

E un, e dos, e tres ! 24 - 27

Le Plombier 28 - 29

100% connectat 30 - 31

PADENA sur scène à Verfeil 32 - 34

La prima 35

Ont son passadas las nòstras
polidas fièiras d'un còp èra ? 36

Bestiari 37 - 38

Espelida d'una vocacion 39 - 41

Jòc de las expressions 42-43

Botiga 44

Amb Charles Mouly, l'Esquilon vos prepausa un numèro sus lo rire e l'umor.

Amb Charles Mouly mas tanben Padena, Fernand Raynaud, Lassalle e de redactors locals.

Lo rire se ditz, especific a l'òme mas cap d'animal a pas confirmat aquela afirmacion...

L'umor es ligat a una cultura, s'avètz ensajat de far rire un francimand en revirant de l'Òc en francés çò capita pas totjorn.

Rire amassa de las meteissas causas crèa de ligam, fa societat.

L'umor ajuda a exorcizar las pauras de la malautiá, de la mòrt, de la vielhesa, de las banas, de la folia, de la diferéncia en se trufant dels mètgés, del clergat, dels vièlhs, dels banuts, dels elegits e foncionaris, dels estereotipes e dels biais de viure.

L'umor pòt tanben èsser crudèl e destructor.

Alara regaudissèm nos de poder rire amassa sens marridesa ni falsièra, es bon per la santat.

Monica del Rei Visigòt

Carles Molin (Charles Mouly), nascut a la Vinzèla (Avairon) lo 19 de març de 1919, mòrt lo 1er de març de 2009 a Vigolen e Ausil (Nauta Garona) èra un jornalista de ràdio e de premsa, escrivan e autor de teatre, illustrator, creator dels personatges de Catinon e Jacotin que coneguèron una granda celebritat dins lo Tolosenc dins la segonda mitat del sègle XX.

Es lo filh d'Enric Molin (1896-1981), majoral del Felibritge, autor de mai de 30 obratges (poesia, romans, teatre) en lenga occitana, creador de l'Almanac rouèrgas. Carles Molin garda de son paire un estacament prigond per son terrador. Canta tre l'edat de 15 ans al teatre del Capitòli de Tolosa. Debutèt sus l'empont en 1921, al Cercle de la Daurada a Tolosa. En 1934, canta d'aires tradicionals dins d'espectacles organizats en Roergue per « l'Estélo de Bessou ».

En 1937, fondèt la tropa de teatre «Las Brugos carcinolos». Dos ans aprèp acabèt la licéncia en letras al licèu Fermat de Tolosa. En 1940, integrèt l'Escola dels oficièrs de l'Armada de l'Aire. L'ivèrn d'aquela annada, dintrèt dins la tropa del « Teatre d'Òc » de Juliette Dissel, que i faguèt la coneissença de Dominique, actor qu'i jòga lo ròtle de sògra raunhaira. Fin 1942, desmobilitzat, participèt a d'emissions de Ràdio Tolosa, e ne venguèt responsable dels programas. Quand se faguèt la Liberacion de Tolosa, en 1944, foguèt Molin lo primièr a anonciar la nòva sus las ondas. Foguèt aquela annada que creèt lo personatge de Catinon, femnassa plan pesuga de lenga leugièra. Foguèt en 1946, del temps qu'èra mobilizat tornarmai, al teatre de las armadas a París, qu'i apondèt lo marit Jacotin, dins de cronicas regula-

ras que mandava a La République de Tolosa (e pus tard, a La Dépêche), lo parelh fetiche foguèt enrodat pauc a cha pauc d'una galariá de personatges, un pichon mond que s'exprimís en occitan, lenga qu'en aquel temps encara s'emplegava bravament dins lo país, e qu'èra compresa per totes los publics, siá en Lengadòc o en Gasconha.

Catinon e Jacotin demòran dins un vilatge nomenat Minjacèbas : es un masatge de la comuna de Sent Lis (Nauta Garona) que reivindica amb orguèlh son títol de patria de Catinon e Jacotin. Aqueles personatges prenián vida regularament dins d'emissions de Radio-Toulouse (mai d'un milièr d'emissions), comèdias escrichas per Carles Molin (un desenat, que totalizan mai de 4000 representacions), e de representacions teatralas son jogadas ducas dins los recantons mai pichonèls dels departaments de la region.

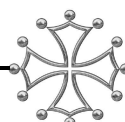
Catinon èra interpretada per Gaston Dominique (1903-1965), un comedian que ne serà la mai remarcabla composicion. La capitada es fenomenala : comerciants e industrials esitan pas a utilizar los personatges e los noms per lor publicitat, sens pagar de dreches.

Carles Molin es a mai lo creador del personatge de Pirolet, interpretat per Georges Vaur, eròi d'emissions de ràdio, e tanben d'una comèdia musicala.

Catinon quitèt d'existir a la mòrt de Dominique, en 1965. Pasmens, lo ròtle de la Catinon foguèt représ ambe succès sus l'empont dins las annadas 2000 pel comedian Michel Saint-Raymond.

Carles Molin èra vicepresident de l'Acadèmia de las Arts, Letras e Sciéncias de Lengadòc. Tornant nosar amb una tradicion un pauc perduda, prononcièt son discors de recepcion en occitan.

https://oc.wikipedia.org/wiki/Carles_Molin

Per aquela ocasion, voldriái remerciar Mireille Pelras Mouly que siguèt mon professor d'occitan al licèu de Vilafranca. Es ela que me balhèt lo gost de la lenga e l'enveja de la defendre.

Thierry Escrouzailles

LOUS OMES COUMPRENON JAMAI RES A RES

Un ser d'estiou, la Catinou e lou Jacouti prenion lou fresc, sietats davans la porto.

Atal, poudion veser, de l'autre coustat de la routo, l'oustal ount soun venguts s'installar la Marinetto e lou Pierrou, maridats dempèi a peno qualquos setmanos. E sans faire exprès, per la fenestro dubèrto, vesion lous dous amourousots, encaro en plen mèl de la luno, en trèn de se poutounejar. Attendresido per aquel spectacle, la Catinou se viro cap al Jacouti e souspiro :

« Moun perlou, gaito aquo s'aquo's poulit ! Perque ne fas pas autant ?
- Eh ! i respound soun arganhol. Demandarioi pas milhour... Mès belèu que lou Pierrou serio pas taloment countent qu'anessi poutounejar la sio fennoto ! »
Boudiou aquel amori ! Me directz pas lou countrari, i a d'omes que coumprenon jamai res a res, ou qu'an toujoun las idèios ount cal pas.

Choix de Thierry Escrouzailles

UN GAFET SOUSCADIS

Lou Pierrounet es vengut ambe sous parents al maridage d'uno cousino. Estabousit per tout lou tra-la-la de la ceremounio, tout d'un cop demandò a sa maire :

« Digos mama ! Perque la novio es vestido de blanc ?
- Per la rasoun qu'es urouso de se maridar, e que lou blanc aquo's la coulour de la joio e del bounur.
- Ah ! ço dis lou drolle, tout souscadis. Alabes perque lou novi es vestit de negre ? »

Choix de Serge Sales

« La Polka du roi »
De Charles TRENET
« La Polka dels vièlhs »

A vingt ans es toujoun fèsto
On galopo per anar dansar
Pèd laugèr e cambo lèsto
Qu'un regal que d'anar sautar !
Sans s'alassar e sans buffar
On arpatejo, on viroulejo
Jusqu'al matin sans s'arrestar
Lou cha-cha-cha, la samba, la raspa.

Amusatz-bous bèlo juinesso
Dins lou temps n'abèm fait tout autant
Mès aouèi, qu'uno tristesso !
Demouram sietats sus un banc
Dins un cantou, aremountats
E mièg infirmes de roumatismes
Sèm coundamnats a regarder :
Es pla passat lou temps de la polka.

Pla sigur, de cops arribo
Qu'un junome de cinquante cinq ans
Ambe forço valentiso
Volgue far coumo los goujats.
Mès per troubar lou pas que cal
Qu'uno galèro, qu'uno misèro !
I a res a far : aquo va pas :
Lou rock-and-roll aquo's pas la polka.

Mès auriatz pla tort de rire
Car un joun tabe faretz parèlh
Emai belèu faretz pire
A vostre tour quand seretz vièlh : Ay !
Qu'un travalh per boulegar
Las cambos retos e la petego.
E attentioun de trop fourçar
On sab jamai ço que pod arribar !

Aquo's la provo que sus tèrro
Cal pas vouler far toutis parèlh
Mès cadun a sa manièro
Dibèm marchar, dret ou garèl !
Jouves ou vièlhs, cadun soun pas
Cadun sa danso e sa cadanso:
Lou cha-cha-cha ou la polka
Lou tout es de poudèr pla la dansar !

Références bibliographiques

- Sacré Piroulet, Charles MOULY, 1996
- Escafalados de Minjocebos, Charles MOULY, Loubatières, 2003
- Risouletos de Minjocebos, Charles MOULY, Loubatières, 2002
- Le Dictionnaire de la Catinou, Charles MOULY, Loubatières, 1997

Istòrias vertadièras d'un còp èra

Lo beneditièr

Al sègle passat, lo tròn metèt lo fuòc a una fenial.

Al vilatge, totes partiguèron amb de ferrats cercar d'aiga per escantir lo fuòc.

Lo curat del vilatge s'i metèt atanben.

Una femna, per se far bien veire del curat, cridèt : « D'aiga benesida, d'aiga benesida ! »

Lo curat s'embufèt e li respondèt : « I podètz ben gitar lo beneditièr ! »

Lo diferencial

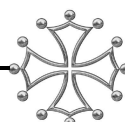
Un paisan cercava de ròdas per las montar a son carri.

De caracas de passatge al vilatge li vendèron un parelh de ròdas.

Nòstre òme, tornat a l'ostal, montèt aquelas ròdas sul carri, mas, se trachèt que s'aviá volgut virar auriá petada la pèrga.

Anèt veire lo fabre que li diguèt : « Paure òme, d'aquelas ròdas, ne faràs pas jamai res perque i a pas de diferencial ! Siás pas pron fin per far d'afars amb aquel monde ! »

Alan Bòsc de Fau

100% connectat

— Veja mon amic Julien, aquò i es ! Soi 100% connectat !

— (Julien) Es plan aquò ?

— Mas segur mon Juju es l'avenidor ! Tot connectar, lo trabalh, los comèrcis, lo medical, la banca, las asseguranças, los veïculs, mas adreças, la totala !

— (Julien) E aquò te servís ?

— Aquò esparnha de temps, pas cap de decas, l'algoritme s'engana pas, degun per te far de rasonament, discrecion segurada, optimizacion de las cotizacions e abonaments e se limitas la pollucion tot es estocat dins los nivols.

Vas veire, del burèu, vau comandar un repais dirècte sus mon
iphone... vas veire cossí organizi ma serada discreta.

Mercé de plan me voler liurar pizza gigante a mon adreça n° 3 una pizza quatre formatges amb de suplement de crèma e de chorizo e un golden tiramisu per dos e una bona botelha. A 19h30.

— (La votz) Car utilizator la connexion amb vòstre dossièr medical nos indica qu'aquò es pas compatible amb lo resultat de vòstre bilanç sanguin, vos anam preparar una pizza alegerida espinarc tòfo e dos

iogorts e un Vittel

— *Mas non !*

— (La votz) Alavetz vòstra complementària santat aumenta de 5% vòstra cotizacion ; actualizada sulcòp.

— *Mas non !*

— (La votz) En mai vòstra planificacion personala a la meteissa ora i a un rendètz-vos amb la vòstre secretària Melle Causse a l'adreça n°3, vos convidam a tornar legir lo còdi del trabalh per considerar la legalitat d'aquel luòc de RdV aital coma lo taus aplicable a las oras suplementàrias que van dirèctament èsser creditadas al calcul de sa paga.

— *Mas non !*

— (La votz) En mai sètz ara a l'adreça n°2 cossí pensatz accedir a la n°3 dins un delai tan cort ?

— *Va plan i vau amb mon escotèr.*

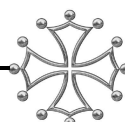
— (La votz) L'assegurança optimizada d'aquel veïcul prevei pas aquel trajècte a aquel orari vos aconselham d'anar a vòstra adreça n°1 qu'es vòstra residéncia familiala e de rejónher n°3 amb vòstra veitura.

— *Mas non !*

— (Julien) Diga me mon Laurent, se compreni plan vas tornar a l'ostal t'ocupar de ta familha, vas pagar un surcout d'assegurança e ta secretària va veire arribar un polit repais, e lo pagament de sas oras sup...

Sabes qué ? per amistat vau li anar tenir companhiá, ieu soi pas connectat.

Monica del Rei Visigòt

La prima

Al mes de març, los jorns allongan.
Lo campèstre verdeja, los arbres
folhan e florisson. L'agaça fa lo niu,
l'ironda tòrna per l'estable, lo co-
cut canta. Per San Josèp, la meriola
sortís lo bèc al pè del fau.

Al mes d'abril, quitas pas un fial.
Per San Jòrdi, las òrdís espian. Los
mossalons fan de ronds pels prats.

Al mes de mai fai çò que te plai.
Es la sason del responchon. Lo blat
florís, mas vòl pas veire pissar un
rat.

Al mes de junh lo fen es vengut,
mas pas de dalha pel prat abans
San Joan, cal que se dengrune per
assurar la recòlta que ven.

Aquí arriba l'estiu. Tot amadura e lo
cocut se'n tòrna.

La luna a la prima

A la luna vieilha de març, per San
Josèp semena quin temps que fas-
ca. Lo 23 d'abril, San Jòrdi es lo
primièr Sant de Glaça, qu'annón-
cia a la luna novèla, la luna rossa.
Boris, Felipe, Pacome, Achille ne
son tanben. Los plus missants son
Matiàs e Roland lo 13 e 14 de mai.
Aquò vòl pas dire que lo freg es
partit, se la luna rossa es pas aca-
bada. Cal qu'arribe la luna novèla
seguenta. Las secadas de Pentacòs-
ta e San Clar son las pus missan-
tas. Pòdon prendre la mitat de la
recòlta. Se plòu per San Medard lo
8 de junh, plòu quaranta jorns pus
tard, se San Barnabè li copa pas lo
robinet. Aquí, podètz tornar dubrir
l'autra mitat. Es la prima que deci-
da la recòlta del fen, de la meisson
e de la frucha.

Le printemps

Au mois de mars, les jours allongent.
Les champs reverdissent, les arbres
mettent les feuilles et fleurissent.
Les pies font le nid. L'hirondelle
est revenue à l'étable. Le coucou
chante. Pour Saint Joseph la mo-
rille sort le bec au pied des frênes.

Au mois d'avril, ne quitte pas un fil. Pour
Saint Georges l'orge épie. Les cham-
pignons font des ronds dans les prés.

Au mois de mai, fais ce qu'il te plaît. C'est
la saison du respounchou. Le blé fleu-
rit, mais ne veut pas voir pisser un rat.

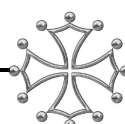
Au mois de juin, le foin est venu. Pas
de faux dans le pré avant Saint Jean,
car il faut qu'il s'égrène pour assu-
rer la récolte de l'année prochaine.

Ainsi arrive l'été, où tout mûrit et le
coucou repart !

La lune au printemps

A la lune vieille de mars, pour Saint
Joseph sème quel temps qu'il fasse.
Au mois d'avril, Saint Georges est le
premier Saint de Glace, qui annonce
à la lune nouvelle, la lune rousse. Bo-
ris, Philippe, Pacôme, Achille en sont
aussi. Les plus méchants sont Mat-
thias et Roland le 13 et 14 mai. Ça
ne veut pas dire que le froid est parti
ni que la lune rousse n'est pas finie.
Il faut que la lune nouvelle suivante
arrive. Les sècheresses de Pentecôte
et Saint Clair le 1er juin sont les plus
mauvaises. Elles peuvent prendre la
moitié de la récolte suivante. S'il pleut
pour Saint Médard le 8 juin, il pleut
quarante jours plus tard, si Saint Bar-
nabé n'y coupe pas le robinet. Là, vous
pouvez rouvrir l'autre moitié. C'est
le printemps qui décide de la récolte
du foin, de la moisson et des fruits.

Thierry Escrouzailles

Ont son passadas las nòstras polidas fièiras d'un còp èra ?

Las fièiras e lors mercants an patit del meteis aflaquiment que l'agricultura e los païsans. Un còp èra lo païsan vendiá a la fièira lo demai de çò que produisiá. Aquò li permetiá de ganhar d'argent per crompar çò que podiá pas produire. Amb l'exòde rural, lo mond es partit en vila per venir obrièr.

Los mercants cromptavan buòus, vedèls, motons, pòrcs per provesir los masèls coma lo de la Vileta a París ont las bèstias arribavan vivas a la capitala. Mas caliá produire totjorn mai e los elevatges s'industrializèron. Son organisats per d'industrials del comèrci que començan tanben d'exportar. Los mercants decidiguèron pas pus dels corses puèi que son decidits al nivèu europèu. Es la lei de l'ofèrta e la demanda. Païsans e mercants son dins lo meteis batèu. Los mercats ont i aviá encara de relacions umanas, venguèron los « marchés au cadran ». Las bèstias venguèron de produches quines que siá. Son mandats dins de batèus als quatre cantons del monde. Païsans, mercants e bèstias son dins la meteissa galèra. Es l'epòca de la mondializacion : las cromptas per internet, los escambis via lo Mercosur. Adieussiatz las vacas, los òmes e las femnas que las respectan. Adieussiatz nòstra agricultura tant aimada e sa ruralitat !

Thierry Escrouzailles

Bestiari Iveta Balard

A

Qué que ne pensen lo mond
Soi **Ase** ça que là
Mas qué que se diga
Soi totjorn estat lo primièr de la còla.
Perqué s'escanar a aprèner las autras
letras ?
Grisassa, borrhudassa,
Rebalaira, acantonaira,
Fai-te enlai, **Aranha** marridassa !
Rescond-te !
Se que non, t'espotissi lèu fach.
Rauba blanca ? Rauba negra ?
Blanca o negra ? Negra o blanca ?
L'Agaga ditz qu'aital se vei pas tant
quand se taca la rauba
e la mamà la crida pas.

B

Lo **Buòu** Maurèl ditz qu'es pus aisit
de semblar un ase que non pas un rei,
un boneton es pas tan pesuc coma
una corona, e degun te demanda pas
d'èsser primièr a l'escòla mas segur
capitaràs un jorn de dintrar a l'E.N.A*.
*(Escòla Nacionala dels Ases)
Diga-me **Biqueta**, me l'as engolit tot
lo jornal ?
Mèfi, mèfi, que d'unas causas son pas
de bon digerir.

C

Cagaraula

D

Anèssetz pas creire que lo **Duganèl** e
la **Duganèla** sián maridats !
Aquel d'aquí voluntariá pas d'una Du-
ganèla. ; el es un Duc, pichon, mas
un Duc segur.
Ela, se voldriá pas entravar d'un Du-
ganèl, totjorn atentiu, segur, mas qu'i
entrava pas res.

E

F

Seguir la tièira longa, longa de las
Formigas afogadas que rebalan de
faisses que las escanan, que carrejan,
carrejan de contunh de prima d'alba a
solelh colc.

G

Una **Granhòta** sens filosofia es pus
piòta qu'un peis sens bicicleta ?

H

N'i a pas cap qu'aja volgut d'un nom
que comencèsse amb la h.

I

Sa pèl es tant espessa que per capi-
tar de lo tuar lo cal juntar dins l'uèlh.
Mas qu'es pas gaire gròs aquel uèlh !
Alara ?

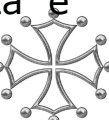
Vist que l'**Ipopotam** aima bravament
los caulets, lo te cal amigadar. Cada
jorn li te cal provesir un caulet dels
polits. Al cap de tres jorns, a la plaça
d'un caulet gròs, balhas un caulet de
Brussèlas e espèras. Vaquí l'ipopotam
qu'arriba tot content, mas quand te
vei l'afar. « Aquò, un caulet ? Mon uèlh
! » Es ora, quand te far veire l'uèlh, te
cal tirar.

J

Jaguar, Jaribu, Jacama... son pas
d'aicí.

L

Avèm un provèrbi, nosautres **Lèbres**,
d'una bèstia que tomba malauta e
que se pòt pas rebalar, disèm :

« Es tant entravada, la paura, coma un òme qu'a pas cagat. »
E un autre provèrbi de lèbre ditz coma aquò : « E quand l'òme aja cagat demòra totjorn entravat ! »

Cantalausà *Òu l'òme* 1983

M

La **mirgueta** a perdudas sas ratonetas...

Ditz qu'es pas de la seuna falta mas que se las dents li sautan aital tardarà ela d'aver lo soriset d'una feda bèrca.

N

O

Onagre, ase salvatge.

P

Me dises **Pòrc** ? Mas soi vestit de seda,

Tot lo mond pòt pas petar dins la seda !

Pòrc, pòrc, òrc, òrc, òrc...

Çò pus calhòl amb el, quand far la ròda se descobrís lo cuol.

Lo **Pavon**

Q

R

S

Capleugièira, Marieta la **Sautarèla** o pèrd tot !

Cap sens cervèla, cap de linòta pèrd tot, e mai la culòta.

Ditz qu'aquò's pas pratic qu'aquò's la falta de l'elastic e que benlèu tant valdriá qu'agèsse de bretèlas.

T

Un **Tesson** tetaire que quistava una tetada s'entestava a tetejar a totas las tetinas de son morreton moste aitant qu'actiu s'esforçant cada còp de demorar atentiu a cadun dels tetons que temptava de tetar los tastejant totes aitant de temps

Tè ditz la truèja tant de tetons t'estonan tasta-ne un e pren-lo per tetina quora un quora l'autre los dotze son estats per tu aitant temptants de tastar a totes los tetons me fas partir ten-te al quiti teton quiti d'o quitar pus tard que quitas pas de quistar e me còstas coquin de quistaire !

U

V

Quand tombarián d'enclutges, las **Vacas** quitarián pas de romiar

E chac... e chac... e chac... e chac...

Ane, ane, deman se plòu pas farà bèl.

Miquelon lo **Verpaton**

camina sens patas ni cauças

ditz qu'aquò's fantastic

que pèrd pas temps a se lavar lo pès

ditz tanben qu'aquò's economic

qu'a pas besonh de se crompar d'esclòps

e que li demòran de sòusses per beure un còp.

X

Z

Lo **Zèbre** : Encara un que s'es escapat de la preson !

Aparelha las expressions occitanas e lor equivaléncia francesa

1. Copariá un pel en quatre per n'aver la mesolha
2. Brida l'ase abans que te gafe
3. Marcamal se passeja
4. Aquí l'alh, [çò ditz la ceba]
5. Son figas/peras d'un autre panièr
6. Uèi es ieu e tu deman
7. D'una fusta, fariá pas un luquet
8. Voler la mèl amb la bresca
9. Prene un cat per una lèbre / d'espinas per de flors
10. Buòu vièlh fa la rega drecha
11. Aquel risca pas de se folholar las mans mas puslèu las patèrlas
12. Voler èsser a l'autar e a las campanas
13. Téner lo cotèl e lo cantèl
14. Un rat qu'a pas qu'un trauc es lèu atrapat
15. Val mai sarda sus un crostet qu'un perdigal que vòla
16. Las clapas revèrtan lo rol
17. Tròp de cosinièrs gastan la salsa

- A. Tomber sur un os
- B. Il ne trouverait pas d'eau à la rivière
- C. Vouloir le beurre et l'argent du beurre
- D. Tel père, tel fils
- E. Avoir plusieurs cordes à son arc
- F. Avoir des oursins dans la poche
- G. Prendre des vessies pour des lanternes
- H. Avoir toutes les cartes en main
- I. Un « tiens » vaut mieux que deux « tu l'auras »
- J. Il vaut mieux prévenir que guérir
- K. Expérience passe science
- L. Il y a de l'orage dans l'air
- M. C'est une autre paire de manches
- N. Vouloir être au four et au moulin
- O. Avoir un poil dans la main
- P. Charité bien ordonnée commence par soi-même
- Q. Le mieux est l'ennemi du bien

Jeròni Loubière

110 – 12N – 13H – 14E – 15I – 16D – 17Q
 Responsa : 1F – 2J – 3L – 4A – 5M – 6P – 7B – 8C – 9G – 10K –

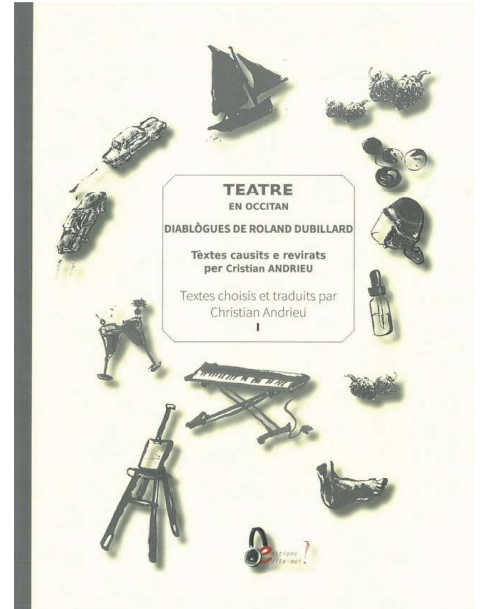

Dins la botiga del CCOR

Seleccion umor

- **Teatre en occitan : Diablògues de Roland Dubillard – tèxtes causits e revirats per Cristian Andrieu – Teatre (bilingüe) – Réf : 4640 – 10€**

Dins aquelas dètz peçòtas reviradas per Cristian Andrieu, trobaretz tot lo chuc que Roland Dubillard metèt dins son òbra tota : umor, emocion, suspresa. Aqueles Diablògues son estats causits per la varietat de las situacions que prepausan, simplas mas pichon a pichon transformadas per aquel mescladís d'inventivitat poetica e dramatica que fa lo succès d'aqueste autor.

Se vos agradan las situacions absurdas e los jòcs suls mots, solide vos agradaràn los Diablògues. De veire tanben sens esitar sus l'empont amb la còla d'Un Teatre Sens Nom (menats pel meteís Cristian Andrieu !).

- **L'Occitanie pour les nuls – Florant Mercadier – DVD – Réf : 4618 – 20€**

O sabiatz que los Trobadors inventèron lo Rap ? Que l'autor del Se Canta èra caluc ? O que los cans parlan occitan ? E subretot, sabiatz que tot aquò es vertat !? Amb son umor, sa musica (e una plan bona dòsi de marrida fe), Florant Mercadier conta l'istòria d'Occitània, la pichona e la granda. Mas promés, jurat ! Tot es autentic !

D'una qualitat digna dels melhors espectacles de stand-up, mas amb mantuns moments de musica e de conte, Florant Mercadier mescla lo francés amb l'occitan dins una istòria d'Occitània descabestrada que de segur agradarà a un fum.

